

Hi havia una vegada

La història és una antiga història de folklore que es transmet per la gent gran i que la canta el contacontes als cafès per daurar i ressuscitar l'esperit d'amor i bellesa, es diu que és una història real que va passar uns dos-cents anys. Va tenir lloc concretament al Marroc.

Explica la història de dos amants que van créixer en un petit poble i van pasturar ovelles i collien camps verds, van jugar i van somiar amb ser una parella feliç quan fossin grans i tenir molts fills.

Són els somnis de qualsevol amant a qui s'estima, excepte que la noia va créixer i es va fer més bella, i el poble tenia un alcalde que tenia un fill, era jove, de complexió forta i també tirànic perquè era fill de l'alcalde del poble.

Mentre un dia anava al seu cavall vagant i vagant pel poble, va veure la noia a la vora de la vall, així que la va admirar i va demanar casar-se amb ella. La família de la jove no va rebutjar la petició perquè el

pretendent era de bon cabals, i doncs, la van obligar a casar-se amb ell.

La nit del casament el jove va decidir anar-hi al palau de l'alcalde i segrestar la seva xicota de les mans d'aquell home i, de fet, va entrar al palau i se la va endur. Durant la fugida el seu cavall va ensopegar i van caure des del mur, essent descoberts pels residents del palau i per la resta del poble.

En un judici públic foren condemnats per adulteri i decidiren castigar-los a la pena de lapidació. Els amants van rebre un pluja de pedres i van morir entre terribles sofriments però superats per les dolces abraçades que es feien per protegir-se mútuament. Els seus cossos foren enterrats junts a la vora de la vall.

Es diu que després de diversos dies, un petit arbust va brotar al voltant de la seva tomba, va créixer i va enfilar-se per la sepultura fins a florir dues roses vermelles abraçades i un ocell verd cada dia venia a cantar on descansaven eternament els seus cossos.

La veu misteriosa